

ה"ת 30260/11/19 - ג'בר אבו טריף נגד רשות הטבע והגנים ירושלים

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 30260-11-19 אבו טריף נ' רשות הטבע והגנים ירושלים
תיק חיצוני:

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופט משה גינות
ג'בר אבו טריף	
רשות הטבע והגנים ירושלים	

החלטה

בפני בקשה שניה להחזרת תפוסים מכח סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969.

1. על פי הבקשה שהוגשה ביום 13.11.19 בחיפוש שערכה המשיבה בביתו של בנו של המבקש אבו טריף עלי (להלן: "החשוד"), אשר מתגורר בדירה מעל דירתו של המבקש ומחזיק ברישיון לרובה אוויר, לא נתפס רובה האוויר.

מתברר כי במהלך חקירתו של החשוד בתחנת משטרת כפר יאסיף, נדרש המבקש להביא עימו את רובה הצייד לתחנת המשטרה. רובה הצייד נתפס ומאז לא הוחזר למבקש.

2. בהחלטתי מיום 4.3.20 דחיתי את הבקשה להחזרת תפוס וקבעתי כי "אם בתוך כחודש ימים, קרי עד ליום 2.4.20, לא תסתיים החקירה לרבות בדיקות מעבדה- אעתר לבקשה".

3. ביום 6.4.20 הגיש המבקש בקשה שניה להחזרת תפוס שכן לטענתו אין כל אינדיקציה לסיום החקירה ולא נעשו למבקש בדיקות מעבדה.

4. בתגובה טען ב"כ המשיבה כי דגימת DNA מהמבקש לא נעשתה כי המשיבה לא רצתה להסתכן בהבאתו של המבקש לתחנת משטרה בימים של התפשטות נגיף הקורונה, שכן המבקש אדם מבוגר ונמצא בקבוצת סיכון. כמו כן טען ב"כ המשיבה כי מבירור שערכה מול משרד הפנים התברר כי רישיונו של המבקש לנשיאת נשק בוטל בדצמבר 2019, לפיכך לא ניתן להורות על השבת הרובה לידי.

טענות הצדדים :

5. ב"כ המבקש טען כי יש להורות על החזרת רובה הצייד למבקש וזאת מן הטעמים הבאים:

א. בניגוד להחלטת ביהמ"ש מיום 4.3.20 המשיבה לא השלימה את החקירה ולא זימנה את המבקש לקחת ממנו דגימת DNA.

ב. המשיבה פעלה במסלול עוקף ביהמ"ש עת לא גילתה לביהמ"ש ולא למבקש כי פנתה למשרד לבטחון פנים בבקשה לשלול את רישונו של המבקש לאחזקת רובה הצייד כאשר בעצם בחודש 12/2019 נשלל רישונו של המבקש לאחזקת רובה הצייד.

ג. המשיבה, אשר ידעה כי רישונו של המבקש נשלל, לא עדכנה את ביהמ"ש ולא את המבקש ובכך גרמה לסחבת מיותרת של שמיעת דיוני סרק.

ד. ב"כ המשיבה התחייב בפני ביהמ"ש שלא לפעול בהליך מנהלי מול פקיד הרישוי עד לתום החקירה, ולמרות התחייבותו זו אכן פעל בהליך המנהלי.

לאור האמור לעיל עתר ב"כ המבקש להורות כדלקמן:

לזמן את פקיד הרישוי מחוזי חיפה מר יונתן קינן - ע"מ שיאשר כי היתה זו המשיבה אשר ביקשה והמליצה על שלילת רישונו של המבקש. לזמן נציג ממשרד לבטחון פנים אשר יציג בפני ביהמ"ש את התיק של המבקש על כל מסמכיו. לחייב את המשיבה בהוצאות בשל התנהלותה. וכן לחייב את המשיבה לסיים את החקירה במהלך שבועיים ושיתן את המלצתה הסופית לגבי תיק החקירה.

לחילופין עתר ב"כ המבקש כי במידה ויוחלט על סגירת התיק, המשיבה תמליץ בפני משרד הפנים להשיב למבקש את רישונו אחזקת הנשק, תבוטל ההתליה על רישונו הצייד והרובה ציד יוחזר למבקש.

6. ב"כ המשיבה מצדו התנגד לבקשה, וטען כדלקמן:

א. ב"כ המשיבה מעולם לא הגיש בקשה לביטול רישונו הנשק של המבקש. מעולם לא התחייב בפני ביהמ"ש כי לא יפעל במסלול המנהלי. לדבריו, הצהיר לפרוטוקול כי במידה ויתברר שבנשק לא בוצעה עבירה, המשיבה תפעל להחזרת הנשק וזאת בכפוף להמצאת הרישיון ולהחזקתו.

ב. לאחר פתיחת החקירה כנגד המבקש ונוכח הראיות הלכאוריות הקיימות נגדו, נשלחה אליו הודעה בה הודיעו לו כי נשקלת התליית רישונו הצייד שהוא מחזיק ויש באפשרותו לנמק מדוע אין מקום להתלות רישונו זה. לאחר שקילת כל השיקולין, החליט מנהל רשות הטבע והגנים, להתלות את רישונו הצייד של המבקש.

כמקובל וכמחייב במקרים אלו, עם התליית רישונו הצייד, הודיעה המשיבה למשרד לבטחון פנים על ההתליה אך אין הדבר אומר כי המשיבה ביקשה את ביטול רישונו להחזקת כלי ירייה של המבקש.

ג. בחודש 12/2019 כאשר בוטל רישונו של המבקש להחזקת כלי יריה, נשלחה אליו הודעה על כך . אולם המבקש בחר להסתיר במודע עובדה זו מביהמ"ש במהלך הדיונים אשר התקיימו בפני ביהמ"ש זה במהלך חודשים 02/2020-03/2020.

ד. אין זה בסמכות ביהמ"ש הנכבד לזמן עדים ולתקוף את החלטת הרשות המנהלית בדבר ביטול רישיון להחזקת כלי יריה של המבקש. על המבקש להגיש ערר למשרד הפנים וכלל שלא תענה בקשתו לתקוף את ההחלטה בפני ביהמ"ש לענינים מנהלים ולא בפני ביהמ"ש זה.

ה. ככל שהמשיבה תגיע למסקנה כי לא בוצע שימוש ברובה הצייד, המשיבה תפעל להשיב למבקש את רובה הצייד ובכפוף להמצאת רישיון לאחזקת כלי יריה על ידו.

דין והכרעה:

7. לטענת ב"כ המבקש כי ב"כ המשיבה פעל במסלול עוקף ביהמ"ש עת הגיש בקשה לביטול רישיון להחזקת כלי יריה שהיה למבקש. מאידך טען ב"כ המשיבה כי כמקובל וכמחייב במקרים אלו, עם התליית רישיון הצייד, הודיעה המשיבה למשרד לבטחון פנים על ההתלייה אך אין הדבר אומר כי המשיבה ביקשה את ביטול רישיון להחזקת כלי יריה של המבקש.

ההחלטה בדבר פסילת רישיון להחזקת כלי יריה של המבקש ניתנה בחודש 12/2019 ונשלחה אליו. הדיונים שהיו קבועים בפני היו במהלך החודשים 12/2019 וכן 02/2020. הנני דוחה את טענת ב"כ המבקש, במיוחד כאשר העתק מההחלטה נשלח למבקש עצמו אשר במהלך הדיון אשר התקיים במעמד הצדדים ביום 12.2.20 בפני אף לא העלה את הטענה בדבר שלילת רישונו בפני ביהמ"ש. לטענת ב"כ המאשימה כלל לא ידע על עצם שלילת רישונו של המבקש אלא רק כאשר ביקש להחזיר לו את הנשק בהתאם להחלטתי מיום 4.3.20 נודע לו הדבר.

8. במידה והמבקש מבקש לתקוף את החלטת משרד הפנים עליו לפנות בערר על החלטת הרשות המוסמכת ובהמשך רשאי הוא לפנות בעתירה מנהלית לבית המשפט לענינים מנהליים. אין בסמכותי, בנסיבות, לזמן את פקיד הרישוי ונציג המשרד לבטחון פנים, ולבחון את שאלת שלילת הרישיון.

9. לעניין עצם הבקשה להחזרת תפוס:

החלטתי מיום 4.3.20 דחיתי את הבקשה להחזרת תפוס וקבעתי כי "אם בתוך כחודש ימים, קרי עד ליום 2.4.20, לא תסתיים החקירה לרבות בדיקות מעבדה- אעתר לבקשה".

אולם מאז מתן ההחלטה שרר במדינה מצב חירום לאומי נוכח התפשטות נגיף הקורונה, והמשיבה לא ערכה את בדיקות המעבדה הנדרשות. הנני מורה למשיבה לערוך את בדיקות המעבדה ולסיים את החקירה עד ליום 15.6.20.

10. סעיפים 4 ו- 5 לחוק כלי היריה, התש"ט- 1949 (להלן- "חוק כלי היריה"), קובעים כי נשיאה והחזקה של כלי היריה מותנים בקבלת רישיון. סעיף 12(א) לחוק כלי היריה קובע כדלהלן: "**המוסמך לתת רישיון נשק לפי חוק זה רשאי, לפי שיקול דעתו - (1) לתת רישיון, או לסרב לתתו; (2) לתת רישיון בתנאים ובהגבלות ולהטיל תנאים והגבלות על רישיון שניתן; (3) לבטל רישיון תוך תקופת תקפו**".

בהתחשב בעובדה כי המבקש לא יהיה רשאי ממילא לעשות שימוש ברובה לאחר שרישיון הנשק שלו בוטל, הרי שבפועל לא ייגרם לו כל נזק ממשי כתוצאה מהמשך החזקת הרובה בידי המשיבה.

11. מאזן הנזק והתועלת מטה, איפוא, את הכף אל עבר הותרת הרובה בידי המשיבה. עם זאת, במידה והמבקש יוכל להציג רישיון נשק בר תוקף ניתן יהיה להשיב לו את רובה הציוד, בכפוף כאמור להצגת רישיון נשק תקף.

בשלב זה הבקשה להחזרת התפוס - רובה ציד, נדחית.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אייר תש"פ, 17 מאי 2020, בהעדר הצדדים.